

Ingeborgs droom...

Heel veel wilde planten zijn verbonden met oude sages, legendes en sprookjes. Door hun geneeskracht, hun verschijning, omdat ze giftig zijn of vanwege hun naam.

Het leuke is dat, als je eenmaal het verhaal kent dat een plantje je te vertellen heeft, je hem of haar niet makkelijk meer vergeet. Het is net of je elkaar dan beter kent en vanaf dan vriendschap hebt gesloten. Mijn droom is dat iedereen zich weer verbind met alle planten en bomen om ons heen. Daarom laat ik elke maand een ander plantje aan het woord.....

Juli, de Hulst en de Eik

Zoals je weet is de langste dag van het jaar alweer geweest. Vanaf nu gaan de dagen weer korten en de nachten lengen.

In de oude Keltische tijd, werd het jaar verdeeld in een donkere en lichte tijd.

Hoe, wanneer en waar deze overgang van donker naar licht werd bepaald, zal ik je vertellen...

In een land hier ver vandaan leefden twee koningen in hetzelfde koninkrijk, ze waren broers.

De Hulstkoning woonde in het Noorden. Daar was het koud, lag er altijd sneeuw en was het

donker! Omdat het altijd donker was in het gebied van de Hulstkoning leerde hij zijn volk om rust te nemen en zuinig te zijn met wat ze hebben aan voedsel.

En om na te denken over het leven en te leren omgaan met moeilijkheden in het koude gebied.

Zijn broer de Eikkoning, leefde in het Zuiden van het land, waar het altijd warm was en de zon volop scheen. Koning Eik vond het belangrijk dat zijn volk kon genieten van het leven en dat zij feest vierden.

Vruchtbaarheid stond bij hem hoog in het vaandel en hij zag dan ook graag jonge levettjes rond hem heen dansen!

Maar Koning Eik was niet blij, want het was, net zoals in het noorden bij zijn broer Hulst, winter geworden. Het was koud, donker en het volk in het zuiden was niet gelukkig.

Ze wisten niet hoe ze met die situatie moesten omgaan. Alleen in het Noorden hadden ze kennis van overleven in deze omstandigheden.

Zo besloot Koning Eik dat het tijd werd om een bezoek te brengen aan zijn broer en op 21 december betrad hij zijn rijk.

Eik liep op Koning Hulst af en zei: "Mijn beste broeder, mijn volk is niet gelukkig, en wij willen het licht en de zon terug in ons land. Help ons de zon terug te brengen."

Hulst lachte hem uit, en zei: "Je volk moet eerst maar eens leren zuinig te zijn met wat ze hebben, en een tijd van bezinning hebben waarin ze nieuwe plannen kunnen maken.

Zonder plannen kom je nergens."

Maar Koning Eik wist dat daar nu geen tijd meer voor was en ondernam actie.

Hij zei: "Als ik moet vechten voor de terugkeer van het licht, zal ik dat doen".

Hij stond op en liep op Koning Hulst af. Hulst stond op en vloog zijn broer aan.

Koning Eik was zwakker dan zijn broer maar hield vol, denkend aan het volk, dat hem nodig had. Dat schonk hem kracht.

In zijn gedachte brandde de zon en in één slag versloeg hij de Hulstkoning, die nu gewond op de grond lag.

Koning Eik beval hem de zon terug te geven. En zo gebeurde het. Koning Eik zei: "Mijn beste broeder, als je de donkere dagen terug wilt, kom dan op 21 juni naar het zuiden des lands, waar je krachten weer met mij worden gemeenten."

En zo geschiedde het dat Hulst en Eik elkaar op de zonnewende tegen kwamen en hun deel van het seizoen opeisten. Voor het hele land was er in de lichtmaanden feest, overvloed, genezing en vruchtbaarheid.

En in de donkere maanden tijd voor rust, bezinning en het maken voor nieuwe plannen voor in de lichte tijd. Iedereen was gelukkig, omdat beide volken nu de kennis hadden van licht en donker!

Ingeborg Nienhuis (www.heelnatuurlijk.nu)